

Színek vetélkedése a múzeumban

Egyszer volt, hol nem volt, Soltvadkerten innen, Tompán túl, volt egyszer egy város, amit Kiskunhalasnak, röviden Halasnak neveztek. Ebben a városban, akit érdekel a múlt, szereti a művészetet, a festményeket, szobrokat, annak aztán igazán jó dolga van, mert itt, Thorma János szülőhelyén, a róla elnevezett múzeumban sok szépet láthat.

A kis csodalepkék, **Lili és Lali, óvodás barátnőjükkel, Dorkával**, nemrégén még a **Városháza tornyából** gyönyörködtek a szép kilátásban. Most a **Thorma János Múzeumhoz** igyekeznek.

Dorka nagy öröme a bejáratnál lévő festménykirakónál megpillantja Danit, az iskolás nagytetvért, aki éppen a **Szénavásár Nagybányán** című festmény utolsó képkockáját próbálja társaival a helyére görgetni.

A kicsi lepkék izgatottan röpködnek a szénarakások fölött, csak azt nem értik, hogy miért nem érznek friss szénaillatot. Majd Danival és barátaival együtt belépnek a szép új épületbe.

Az előtérben Lili a fényképezős paraván rózsáján, Lali a **Thorma mellsobron**, a festő orrán pihen, míg a fiúk eldöntik, hogy merre is menjenek tovább.

- Gyertek a régészeti kincsekhez! - hívják őket a gyerekek. Lili menekül, mert amíg a fiúk az **üveg ivókürtöt** nézegetik, addig őt majdnem elvakítja az **aranykorongok** csillogása.

Lali már a másik teremben, a **török kori tárgyak** (sisak, sodronying, kard, sarkantyú) tárlója előtt röpköd. Mire a következő terembe érnek, alig ismerik meg Dorkát, mert beöltözött kaftános török kislánynak, a fején turbánnal. Dani pedig **betyárkalapot** tett a fejére.

– Látod, – mondja a barátja – itt van hozzá a **pisztolyod**! Csak viccelődik, tudja, hogy nem lehet kivenni a tárlóból. Ezalatt a lepkék a nyereg mögé kukucskálnak, ahol egy színes virágokkal hímezett **suba** után sóvárognak. Ám Lali hirtelen észrevesz valamit az utolsó teremben, és úgy repül, hogy Lili nem tudja utolérni.

- Gyere! Képzeld, itt egy játékszélmalom! -kiáltja vissza. Lili ahogy feljebb libben, látja már, hogy egy szélmalom kicsinyített másához sietett annyira Lali.

Dorka elmagyarázza a kis lepkéknek, hogy ők nem ebben a szélmalomban jártak, mert ez egy **fehértói malom makettje**.

De hova lettek Daniék? Az új épületrész emeletén, a **Látványraktárban** bukkannak rájuk, ahol a fiúk **Miska kancsókat** keresnek a több száz cserép között. Találnak is kettőt, de még jobban tetszik nekik egy medve alakú **dohánytartó**, amiről megtudják, hogy azért készítette a fazekas ilyen félelmetesre, hogy a gyerekek ne nyúljanak hozzá.

A kicsi lepkék észrevesznek a sarokban egy csodaszépen kifestett **szekrényt**.

Ezen fogócskáznak, hosszasan libbennek át egyik virágról a másikra.

Majd megpillantanak a bútorok között egy **bölcsőt**.

– De jó lenne kipróbálni!- súgja oda Lili Lalinak.

Abban a pillanatban ott teremnek, de bizony meg sem tudják mozdítani kicsi testükkel a nehéz fabölcsőt. Át is libbennek egy szép **tulipános ládára**, ahol újabb kalandokat terveznek.

Most éppen azon törik a fejüket, hogyan juthatnának be a liftbe.

Szerencsájuk van, mert egy kis látogató a nagypapájával éppen oda készülődik.

Hopp! Liliék máris a lift egyik sarkában várakoznak az indulásra.

-Jé, nem is kell lebegtetnünk a szárnyainkat, mégis haladunk! - ujjonganak.

Amint a földszinten kinyílik a liftajtó, Lili egy sárga színű félkörre, Lali egy kék színűre libben.

A feliratot sajnos nem tudják elolvasni, de szerencsére Daniék is megérkeznek.

Így kiderül, hogy Lili a **Thorma Galéria** feliraton ücsörög, míg Lali a **Bay Gyűjtemény** fölött.

Ebből tudják meg, hogy itt színes képeket, festményeket fognak látni.

-De jó! Akkor játsszuk azt, hogy én **sárga** színt keresek a képeken, te pedig kéket!

Az nyer, aki több festményen találja meg a saját színét! - javasolja Lili.

Izgatottan libbennek le a lépcső fölött a Bay Gyűjteménybe, amit Bay Éva és Bay Miklós ajándékozott a múzeumnak.

Bizony az első, a **Napraforgós csendélet** című kép előtt elfelejtik, hogy versenyeznek, pedig a sok szép **sárga** napraforgó fej Lilinek kedvez.

Mindketten rárepülnek a keretre, eláll a szavuk,
és csak gyönyörködnek, gyönyörködnek.

--Milyen jó lenne belerepülni a képbe! – sóvárognak.

Így járnak a többi festményénél is.

Mindketten csodálják a **Boglyák télen** című kép sokféle **kék** színét.

A **Veresvíz télen** című képen az icipici **sárga** házfalon kívül még a fák is **kéken** ragyognak a téli tájban. A **nagybányai piactér** című alkotáson a torony is **sárgán** ásít.

Az almaszedőkön mindketten látják a sok **sárgát** és **kéket**.

Így röpködnek hosszú ideig, mert nem tudnak betelni a látvánnyal.

Dorka **Az erdő belseje** című kép előtt álldogál. Az ezerféle **zöld** színt csodálja, amikor Lili rárepül egy pici **sárga** foltra, Lali az ég **kékjére**.

Ekkor Dorka megszólal.

- Látjátok, ha összekeverjük a **sárgát** és a **kéket**, ilyen szép **zöld** színeket kapunk. Ezen aztán végképp elcsodálkoznak kis barátaink, és nem folytatják tovább a versengést, sokáig libbennek gyönyörködve egyik képről a másikra.

Csak jóval később indulnak föl a Thorma Galériába.

Az első teremben Lili még a Sárga ruhás nő felé repül, Lali a Viharos táj sokféle kékjét nézi, de már hívogatja őket a nagyterem.

Dorka lép be elsőnek, s a lepkék kívülről azt látják, hogy földbe gyökerezik a lába az ajtóban. Sokáig nem tud tovább indulni, elámul az óriási festmények láttán.

Odaér Dani, aki azt súgja neki:

– Ezek Thorma János híres nagy festményei. A **Talpra magyar!** és az **Aradi vértanúk**. Ide majd minden évben március 15-én, és október 6-án eljöhetsz, hogy emlékezz.

Dorka alig várja, hogy iskolás legyen, és megtudja, hogy miért is festette **Thorma János** ezeket a híres képeket, miért is büszkék a halasiak arra, hogy ezek itt vannak, és miért is könnyezik a nagymamája szeme, amikor belép ebbe a terembe.